

The Holy See

WIZITA APOSTOLSKA JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚCI FRANCISZKA W BANGLADESZU

(26 listopada - 2 grudnia 2017 r.)

HOMILIA, MSZA ŚWIĘTA

Suhrawardy Udyan Park, Dhaka

Piątek, 1 grudnia 2017 r. [\[Multimedia\]](#)

Drodzy bracia i siostry, oto ci nasi synowie za chwilę mają otrzymać święcenia prezbiteratu. Uważnie zatem rozważcie, jakiej godności w Kościele mają dostąpić.

Jak dobrze bracia wiecie Pan Jezus jest jedynym najwyższym kapłanem Nowego Testamentu, ale w Nim cały lud Boży staje się ludem kapłańskim. Tym niemniej Pan Jezus zechciał spośród wszystkich swoich uczniów wybrać szczególnie niektórych, aby w Jego imię publicznie wykonując w Kościele posługę kapłańską dla dobra wszystkich ludzi kontynuowali Jego osobistą posługę nauczycielską, kapłańską i pasterską.

Sam posłany przez Ojca, posłał na świat Apostołów, a później ich następców, biskupów, którym ponadto zostali przydani jako współpracownicy prezbiterzy, którzy złączeni z nimi w posługiwaniu kapłańskim są wezwani do służenia ludowi Bożemu.

Po dojrzałym namyśle ci nasi bracia mają otrzymać kapłaństwo w stopniu prezbiterów, aby służąc Chrystusowi Nauczycielowi, Kapłanowi i Pasterzowi, współpracowali w budowaniu Ciała Chrystusa, to jest Kościoła, w ludzie Bożym, i świątyni Ducha.

Wy zaś, drodzy synowie, gdy otrzymacie święcenia prezbiteratu, zważcie, iż wypełniając posługę nauczycielską będziecie mieli udział w misji Chrystusa, jedynego Nauczyciela. Wszystkim głóście słowo Boże, które sami z radością przyjęliście. Pilnie czytajcie i rozważajcie słowo Pana, aby wierzyć w to, co przeczytaliście, nauczać tego, w co uwierzyliście, żyć tym, czego nauczaliście. Niech wasza nauka będzie pokarmem dla ludu Bożego, niech świętość waszego życia stanie się źródłem radości dla wyznawców Chrystusa. W ten sposób słowem i przykładem będziecie

budować dom Boży, to jest Kościół. Będziecie kontynuowali uświęcające dzieło Chrystusa.

Za waszym pośrednictwem duchowa ofiara wiernych zostanie udoskonalona przez włączenie w Chrystusową Ofiarę, którą będziecie składać własnymi rękami w imieniu całego Kościoła na ołtarzu w sposób bezkrwawy w celebracji świętych misterii.

Rozważajcie zatem, co czynicie, naśladowajcie to, czego dokonujecie, abyście uczestnicząc w misterium Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, wnosili śmierć Chrystusa w wasze członki i wraz z Nim podążali w nowości życia.

Przez chrzest będziecie włączać nowych wiernych do ludu Bożego, w sakramencie pokuty odpuszczając grzechy w imieniu Chrystusa i Kościoła. Będziecie umacniać chorych, namaszczając ich świętym olejem. Będziecie sprawować święte obrzędy i w różnych porach dnia składać Bogu uwielbienia, dziękczynienia i prośby nie tylko za lud Boży, lecz także za cały świat.

Czyniąc to wszystko pamiętajcie, że zostaliście wzięci z ludzi i dla ludzi ustanowieni, aby im pomagać w dążeniu do Boga. Z nieustanną radością i prawdziwą miłością pełnijcie posługę kapłańską Chrystusa, starając się jedynie podobać Bogu, a nie sobie samym.

Wreszcie uczestnicząc w misji Chrystusa – Głowy Kościoła i Pasterza, bądźcie, drodzy synowie, złączeni z biskupem i jemu poddani. Starajcie się łączyć wiernych w jedną rodzinę, abyście przez Chrystusa, w Duchu Świętym mogli doprowadzić ich do Ojca. Miejcie zawsze przed oczami przykład Dobrego Pasterza, który przyszedł nie po to, aby Mu służyło, lecz aby służyć oraz szukać i zbawiać to, co zginęło.

Teraz pragnę zwrócić się do was, drodzy bracia i siostry, którzy przybyliście na to święto, to wielkie święto Boże w sakramencie święceń tych braci kapłanów. Wiem, że wielu z was przybyło z daleka, podróżując ponad dwa dni... Dziękuję za waszą szczodrość! To wskazuje na miłość, jaką macie dla Kościoła, to wskazuje na miłość, jaką żywicie do Jezusa Chrystusa. Wielkie dzięki! Wielkie dzięki za waszą szczodrość, wielkie dzięki za waszą wierność. Postępujcie naprzód w duchu Błogosławieństw. I zachęcam, zachęcam dziś, módlcie się zawsze za waszych kapłanów, szczególnie za tych, którzy dzisiaj otrzymają sakrament święceń. Lud Boży wspiera kapłanów modlitwą. Do was należy odpowiedzialność za wspieranie kapłanów. Ktoś z was może mnie zapytać: „Ale, ojcze, co można zrobić, aby wesprzeć kapłana?” Zaufajcie waszej szczodrości. Szczodre serce, jakie macie, podpowie wam, jak wspierać kapłanów. Jednak pierwszym wsparciem dla kapłana jest modlitwa. Lud Boży – zatem wszyscy, wszyscy – wspiera kapłana modlitwą. Nie zniechęcajcie się nigdy w modlitwie za waszych kapłanów. Wiem, że będziecie to robić. Wielkie dzięki! A teraz kontynuujemy ryt święceń tych diakonów, którzy będą waszymi kapłanami. Dziękuję.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana